

Uczenie się we współpracy - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Uczenie się we współpracy
Kod przedmiotu	05.6-WP-PSpP-PWUWS
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Pedagogika specjalna / Wczesne wspomaganie rozwoju, rewalidacja i terapia pedagogiczna uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. licencjata
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2018/2019

Informacje o przedmiocie	
Semestr	6
Liczba punktów ECTS do zdobycia	2
Typ przedmiotu	obieralny
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr hab. Jarosław Bąbka, prof. UZ

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Konwersatorium	15	1	9	0,6	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Poznanie przez studentów wiedzy na temat teoretycznych i metodycznych aspektów uczenia się we współpracy. Opanowanie przez studentów umiejętności aranżowania sytuacji edukacyjnych sprzyjających współpracy uczniów. Świadomość studentów dotycząca zalet i wad uczenia się we współpracy oraz refleksyjnego wykorzystania metody w pracy zawodowej.

Wymagania wstępne

Wiedza z subdyscyplin pedagogiki specjalnej dotycząca swoistych właściwości wychowanków ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi utrudniającymi funkcjonowanie w roli ucznia i kolegi.

Zakres tematyczny

Konwersatoria

1) Teoretyczne źródła idei uczenia się we współpracy. 2) Cele uczenia się we współpracy zorientowane na rozwój kompetencji poznawczych i społecznych dzieci i młodzieży. 3) Zalety i wady uczenia się we współpracy: czynniki zwiększające i zmniejszające produktywność grupy. 4) Komunikacja w grupie. 5) Odmiany modelu uczenia się we współpracy. 6) Typy zadań sprzyjające współpracy. 7) Zasady organizowania współpracy uczniów w grupie. 8) Przygotowanie i realizacja zajęć z dziećmi z wykorzystaniem metody uczenia się we współpracy.

Metody kształcenia

Konwersatoria

Pokaz, uczenie się we współpracy, dyskusja, metoda projektu.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Potrafi animować prace nad rozwojem uczestników procesów pedagogicznych oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz uczenia się przez całe życie	K_U11	projekt	Konwersatorium
Student ma elementarną wiedzę o metodyce zastosowania metody uczenia się we współpracy w różnych obszarach działalności pedagogicznej, terapeutycznej i/lub opiekuńczej (placówki wczesnego wspomaganie rozwoju, przedszkole, szkoły ogólnodostępne, szkoły i oddziały specjalne oraz integracyjne)	K_W16	- kolokwium - projekt	Konwersatorium
Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne (dydaktyczne, wychowawcze, opiekuńcze) i terapeutyczne z wykorzystaniem metody uczenia się we współpracy	K_K08	- kolokwium - projekt	Konwersatorium

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Potrafi pracować w zespole pełniąc różne role; umie przyjąć i wyznaczać zadania, ma elementarne umiejętności organizacyjne pozwalające na realizację celów związanych z projektowaniem i podejmowaniem działań profesjonalnych; posiada umiejętność kierowania i pracy z grupą (zespołem wychowawczym, klasowym) oraz współpracy z innymi nauczycielami, pedagogami i rodzicami uczniów	• K_U13	• projekt	• Konwersatorium

Warunki zaliczenia

Konwersatoria

Ocena z konwersatoriów – średnia ocen z 1) opracowanie projektu zajęć oraz jego realizacja (praca w grupie); kryteria oceny projektu od 2 do 5 za: a) poprawność metodyczną projektu, b) komunikatywność przekazu zadań, c) atrakcyjność zajęć, d) środki edukacyjne; 2) kolokwium z treści ćwiczeń; kryteria ocen: niedostateczna (0-50%); dostateczna 51-60%), dostateczna plus (61-70%); dobra (71-80%); dobra plus (81-90%); bardzo dobra (91-100%).

Ocena z przedmiotu

Oceną z przedmiotu jest ocena z ćwiczeń.

Literatura podstawowa

1. Bąbka J., *Zachowania kooperacyjne w sytuacjach zadaniowych u młodzieży w okresie wczesnej adolescencji. Analiza porównawcza młodzieży pełnosprawnej i różnymi ograniczeniami sprawności*, Zielona Góra 2013.
2. Joyce B., Calhoun E., Hopkins D., *Przykłady modeli uczenia się i nauczania*, Warszawa 1999.
3. Pawlak B., *Praca grupowa w edukacji szkolnej*, Kraków 2009.
4. Reid J.A., Forrestal P., Cook J., *Uczenie się w małych grupach w klasie*, Warszawa 1996.

Literatura uzupełniająca

1. Adams K., Galanes G.J., *Komunikacja w grupach*, Warszawa 2009.
2. Arends R.I., *Uczymy się nauczać*, Warszawa 1995.
3. Aronson B., Wilson T.D., Akert R.M., *Psychologia społeczna: serce i umysł*, Poznań 2006.
4. Oyster C.K., *Grupy: psychologia społeczna*, Warszawa 2000.
5. Robson M., *Grupowe rozwiązywanie problemów*, Warszawa 2005.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr hab. Jarosław Bąbka, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 27-04-2018 18:13)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ